

[Indenrigsministeren.]

der kender Forholdene, ved, at der er blevet tjent og tjenes meget store Penge af københavnske Husejere, og der tjenes meget store Penge i disse Aar paa Grundværdistigningen. Jeg maa sige, det er en ejendommelig Ud løber af Landbrugskrisen, naar man nu vil lette Skatterne for den mest begunstigede Del af Landets Befolkning i økonomisk Henseende.

Jeg skal derefter vende mig til de kommunale Skatter. Efter den Gennemgang, der har kunnet foretages af Forslaget i den korte Tid, det har foreligget, synes det for Sognekommunerne at ville medføre, at deres Ejendomsskatter nedsættes med 26 Mill. Kr., nemlig fra 45 Mill. Kr. nu til 19 Mill. Kr. fremtidig; af disse 26 Mill. Kr. vil de 19 Mill. Kr. falde paa Landbruget, medens 7 Mill. Kr. vil falde paa andre Ejendomme. Den foreslaaede Nedsættelse af Ejendomsskatterne til Amtet vil andrage 11 Mill. Kr., idet Beløbet gaar ned fra 22 Mill. Kr. til 11 Mill. Kr., og hvis de paagældende Beløb skulde udskrives paa Kommunerne efter § 50, vilde det betyde en Stigning i det udskrevne Beløb fra 6 Mill. Kr. sidste Aar til 17 Mill. Kr. Af de 11 Mill. Kr.s Nedsættelse i Amtsskatterne vil de 7,8 Mill. Kr. falde paa Landbruget, medens andre Ejendomme vil faa en Nedsættelse paa 3,2 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at af den samlede foreslaaede Nedsættelse paa 38—39 Mill. Kr. i Ejendomsskatter til Stat, Amt og Kommune vil der falde paa Landbruget 27 Mill. Kr. og paa andre Ejendomme ca. 11 Mill. Kr. Det er herefter klart for enhver, at dette Forslag ikke alene er affødt af Landbrugskrisen, men af en almindelig Politik, der tager Sigte paa Ejendomsskatternes Nedsættelse over en bred Front.

Det første Krav, der med Ret og Billighed maa kunne stilles til dem, der forelægger et saadant Forslag, er imidlertid, at de samtidig gør Rede for, hvor de fornødne Midler skal tages fra til denne Reform. Men desværre har Forslagsstillerne hverken gennem Forslaget eller paa anden Maade givet konkrete Oplysninger herom. Man fremsætter nogle Udtalelser i al Almindelighed. Man siger, at noget maa lægges over paa Indkomstbeskatningen i Kommunerne, men man siger ikke noget om, søger ikke at paavise, hvilke Følger det vil faa i en Række

Kommuner, særlig under de økonomiske og skattemæssige Forhold, der hersker i Øjeblikket. Man siger, at noget maa spares paa Kommunernes Budgetter, men man siger ikke noget om, hvad det er, der skal spares. Man siger, at nogle Udgifter maa overføres fra Kommunerne til Staten, og dette maa igen delvis muliggøres ved Besparelser paa Statsbudgettet, men man siger ikke noget om, hvad det er, man ønsker sparet paa Statsbudgettet; som det er det høje Tings Medlemmer bekendt, er de eneste Besparelser, der er foreslaaet paa Statsbudgettet, dem, der er foreslaaet af den nuværende Regering paa det forelagte Finanslovsforslag. Man siger, at man er villig til eventuelt at øge den indirekte Beskatning til Staten, men man siger intet om, hvilke indirekte Skatter det er, man ønsker at indføre, eller hvilke indirekte Skatter man ønsker at fjerne.

Jeg beklager, at saadanne Forslag føres frem her i det høje Landsting paa et saadant Grundlag. Det forekommer mig, at hvad der end kan være Unighed om mellem den nuværende Regering og Landstingets Flertal, burde Regeringen kunne være fuldkommen sikker paa, at der ikke fra Landstingets Side opfordredes til at bygge vidtrækkende finansielle Forslag op paa et saa letsindigt Grundlag. Jeg maa understrege, hvad der allerede er sagt af Finansministeren: I denne Situation maa alle gøre sig klart, at den Tid, der kommer, gør det til en Pligt for enhver, som ønsker at paatage sig et Ansvar for de offentlige Finanser, at anvise den fornødne Dækning for den Udgiftsforøgelse eller den Indtægtsnedgang, man foreslaar. Den Politik, som er ført i tidligere Kriseperioder af Venstres Regering, og som gaar ud paa at skyde visse Vanskeligheder ud, klare dem ved Laan, den kan ikke føres af den nuværende Regering; for det første kan den det ikke, fordi det i sig selv er et daarligt Princip at lede Staten efter, men den kan det heller ikke i Kraft af hele den isolerede Stilling, som alle Lande mere eller mindre er inde i i Øjeblikket, kapitalmæssigt set. Men naar de Tanker, man har udkastet i disse Forslag, ikke er underbygget med positive Angivelser af, hvor de ærede Medlemmer tænker sig Midlerne skal komme fra, da maa man tilgive mig, at jeg er henvist til